

ABSTRAKT V ČESKÉM JAZYCE

Tato diplomová práce se zabývá srovnáním České národní banky se Slovenskou národní bankou, německou Bundesbank a Evropskou centrální bankou. Centrální banky mají zásadní postavení v každém státě a velký vliv na ekonomiku státu. Proto je zásadní jejich ukotvení v právních předpisech a jasně definované pravomoci. Tato práce konkrétně sleduje jejich vznik, právní zakotvení a právní formu, organizaci či nezávislost (institucionální, finanční, osobní a funkční). Dále pak je cílem porovnat úlohy, měnovou politiku, emisní činnost, dohled a regulaci nad finančním trhem. Vznik centrální banky je ovlivněn především historickým vývojem daného státu (či unie). Všechny sledované centrální banky jsou ukotveny v normě nejvyšší právní síly daného státu (či unie), což není obvyklé, a dále v řadě jiných právních předpisů. Členové nejvyššího orgánu jsou vybíráni po dohodách moci zákonodárné a výkonné. Výjimkou je Česká národní banka, kde jsou členové Bankovní rady jmenováni prezidentem bez kontrasignace. Rozpočty centrálních bank jsou odděleny od státního rozpočtu a schvalovány centrální bankou. Členové nejvyšších orgánů mají zakázáno přijímat a požadovat instrukce od jiných státních orgánů. Jelikož Česká národní banka není v eurozóně, je autonomní ve výkonu měnové politiky, na rozdíl od Národní banky Slovenska a Bundesbank, které své pravomoci v měnové politice přenesly na Evropskou centrální banku. Česká národní banka i Evropská centrální banka mají za primární cíl cenovou stabilitu, konkrétně inflační cílování. Česká národní banka a Evropská centrální banka mají emisní monopol nad svými měnami. Dohled nad finančním trhem vykonává Česká národní banka a Národní banka Slovenska, přičemž v Německu je většina úloh svěřena úřadu BaFin a Evropská centrální banka naopak dohlíží nad systémově důležitými bankami eurozóny.